

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Кнежа, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

при участието на секретаря Елеонора Н. Пейчовска
като разгледа докладваното от Мая П. Кончарска Административно
наказателно дело № 20231430200112 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление /НП/ № 59 от 04.05.2023 год., издадено от
инж. П. Г. П., изпълняващ длъжността Директор на Регионална дирекция по
горите /РДГ/ – гр. Л., на основание чл. 275, ал.1, т.2 от Закона за горите /ЗГ/ и
чл. 53, ал.1 и ал.2 от ЗАНН на земеделски производител Р. Д. Ц., ЕГН
*****, с адрес: гр. Иск., ул. „***” № **, общ. Иск., е наложено
административно наказание ГЛОБА по чл. 265, ал.1, предл. второ от ЗГ в
размер на 1 000 лв.

Недоволен от така наложеното му административно наказание е останал
жалбоподателят Р. Ц., който чрез пълномощника – адв. В. С. от АК-Пл., моли
съда да отмени издаденото НП като незаконосъобразно с твърдения, че не е
извършил описаното в него нарушение.

Жалбоподателят – редовно призован, в съдебното заседание се явява
лично и с адв. В. С., с представено по делото пълномощно. Процесуалният
представител поддържа жалбата, позовава се на писмени и гласни
доказателства. В хода по същество излага доводи за незаконосъобразност на
така издаденото постановление, поради недоказаност на вмененото на

жалбоподателя нарушение както от обективна, така и от субективна страна, и моли съда да го отмени.

Ответникът по жалбата – редовно призован, в о.с.з. се представлява от юрк. А. П. и юрк. Ц. Й., с представени по делото пълномощни. Процесуалните представители оспорват жалбата. В хода по същество и с допълнително представена писмена защита излагат подборни доводи за законосъобразност и обоснованост на издаденото НП.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства – гласни и писмени, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 59, ал.2 от ЗАНН от надлежно легитимиран субект, макар и не чрез административнонаказващия орган /АНО/, който е издал обжалваното НП, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На 03.05.2022 год. служители при ТП ДГС гр. Пл. – свидетелите М. Х. И. и С. Н. Ц., в изпълнение на служебните си задължения извършили проверка в землището на гр. Иск.. В отдел 112, подотдел 3, представляващ държавна горска територия, свидетелите констатирани, че в южната част на отдела е била извършена обработка – изораване и дисковане на почвата на площ приблизително 23 дка и че била засадена култура, а именно на площ от около 10 дка – царевица, 10 дка пшеница и 3 дка слънчоглед. В момента на проверката не било установено лицето, извършило дейността по обработка и засаждане на площта. Длъжностните лица констатирани още, че в северната част на отдела е била извършена обработка – дисковане, но не установили лицето извършило дейността. Площта била засадена с пшеница около 8 дка. Съставен бил констативен протокол с бл.№ 025347/ 03.05.2022 год.

За така констатираното била уведомена РП – Пл., която разпоредила проверка на органите на МВР. В хода на извършената полицейска проверка било установено, че поземлени имоти с №№ 557822.236.6, 55782.236.10 и 55782.236.11 в землището на гр. Иск., в които е имало засята със слънчоглед и пшеница площ, са ползвани от Р. Д. Ц. – земеделски производител. От същия на 19.07.2022 год. било снето сведение, в което посочил, че от 2014 год. има

сключени договори с ТП ДГС – Пл. за обработка на техен поземлен имот в землището на гр. Иск., местност „Средните ливади“, като там обработва площ от 10 дка, която в момента е засята с цревична нива. Представил е договор за наем на недвижим имот от 16.07.2015 год.

Въз основа на констатираното от служителите при ТП ДГС – Пл. и материалите от полицейската проверка до жалб. Р. Д. Ц. била изпратена покана с изх.№ 133/ 16.01.2023 год. за явяването му в Териториално поделение „Държавно горско стопанство“ – гр. Пл. на 24.01.2023 год. за изясняване на фактическата обстановка и съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

На същата дата (24.01.2023 год.) жалбоподателят се явил в ТП ДГС – Пл.. В присъствието на свидетеля С. Н. Ц., М. Х. И., на длъжност горски стражар, съставил на ЗП Р. Д. Ц. АУАН (бл.№ 0003946) за това, че на 03.05.2022 год. във връзка със заповед № 53/ 18.04.2022 год. на Директора на ДГС гр. Пл. е извършена проверка по З Г н а ПИ № 55782.236.6, № 55782.236.10 и 55782.236.11, които са част от площта на отдел 112, подотдел „3“ ДГТ, в землището на гр. Иск., общ. Иск.. Съставен е КП сер. СЗДП № 025347/ 03.05.2022 год. В момента на проверката е констатирано, че се извършва ползване и обработване на части от горепосочените ПИ в ГТ като земеделска земя, с цел отглеждане на земеделски култури, без да има действащ договор за наем или арендуване, като е променил фактическото използване на ГТ не по установения за това ред, като територия определена като горска с дървопроизводителни и средообразуващи функции. На 15.11.2022 год. е открит нарушителя и е станал известен на ТП ДГС – Пл..

Нарушението било квалифицирано по чл. 41, ал.2 от ЗГ във вр. с чл. 4, ал. 4, т.5 от ЗГ и чл. 5, ал.1, т.3 и ал. 4 от ЗГ във вр. с чл. 265, ал.1, предл. 2, ал. 2 от ЗГ.

Актът бил предявен на жалб. Р. Ц. и същият го подписал със следното възражение „В момента не работя ваша земя“. Получил е препис от АУАН.

В срока и по реда на чл. 44, ал.1 от ЗАНН жалб. Р. Ц. е депозирал пред наказващия орган писмено становище, с което оспорил съставения АУАН с твърдения, че не е извършил описаното в него нарушение. Изложил твърдения, че е ползвал земята на правно основание – сключен договор за наем, с предмет производство на земеделска продукция и не е променял

предназначението на ползваната земя. Не отрекъл, че към момента на проверката е ползвал земята без договор с ТП ДГС, но без да е бил предупреден по съответния ред да не обработва земята.

Възражението било прието за неоснователно и въз основа на така съставения АУАН от и.д. директор на РДГ – Л. било издадено атакуваното НП, с което на земеделски производител Р. Д. Ц. е наложена глоба в размер на 1 000 лв. за това, че:

На дата 03.05.2022 год. в землището на гр. Иск., общ. Иск., отдел 112, подотдел „3“, Държавна горска територия, част от поземлени имоти с идентификатори, както следва: № 55782.236.6, № 55782.236.10 и № 55782.236.11, във връзка със Заповед № 53/ 18.04.2022 год. на Директора на ТП ДГС – Пл., е извършена проверка по Закона за горите на поземлени имоти с идентификатори: № 55782.236.6, № 55782.236.10 и № 55782.236.11, които са част от площта на отдел 112, подотдел „3“, в землището на гр. Иск., общ. Иск.. В момента на проверката е констатирано, че се извършва ползване и обработване на части от горепосочените поземлени имоти, в горска територия като земеделска земя, с цел отглеждане на земеделски култури, без да има действащ договор за наем или арендуване, като е променил фактическото използване на горската територия не по установения за това ред, като територия определена като горска е с дървопроизводителни и средообразуващи функции. Съставен е Констативен протокол сер. СЗДП № 025347 от дата 03.05.2022 год. На 15.11.2022 год. е открит нарушителя и е станал известен на ТП ДГС – Пл..

АУАН е предявен за подпис и връчване на препис от него на Земеделския производител (ЗП) Р. Д. Ц., като на дата 24.01.2023 год. същият го е подписал и е получил препис от него. В т. 10 от АУАН – „Обяснения или възражения на нарушителя“ е посочил: „В момента не работя ваша земя“. Съгласно Разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, в законоустановения 7-дневен срок от подписването му, е постъпило становище от Р. Д. Ц.. В него той посочва, че действително от около 10 години ползва земя на Държавното горско стопанство за обработване и производство на земеделска продукция. Ползването обаче е започнало на правно основание – сключен с ТП ДГС – Пл. договор за наем на недвижим имот. Заявява също така, че в последните няколко години не са сключвани нови договори, посещавал многократно

офиса на ДГС с предложение да се уреди ползването по законов ред, но договори не са сключвани, без да е получил изричен отказ за това и без да е предупреден да не обработва земята. Ако е бил получил такова предупреждение, незабавно е щял да преустанови ползването.

Видно от писмо на ТП ДГС – Пл. с изх. № 133/ 16.01.2023 год., при извършена проверка на наличните документи в ТП ДГС – Пл. не е установено наличието на действащ договор към момента на проверката с физическо или юридическо лице за отдаване под наем или под аренда на поземлените имоти с идентификатори, както следва: № 55782.236.6, № 55782.236.10 и № 55782.236.11, или на части от тях. На дата 15.11.2022 год. в ТП ДГС – Пл. е постъпило писмо с вх.№ 2699/ 15.11.2022 год. от Северозападно държавно предприятие – гр. Вр. /СЗДП – Вр./, с което е изпратена прокурорска преписка № 3266/ 2022 год. по описа на РП – Пл., ведно с приложение към нея за преценка за търсене на административнонаказателна отговорност от лицата. От събраните в хода на проверката данни се установява, че в действителност голяма част от посочените имоти се ползват без законово основание. По отношение на част от имотите са установени реалните ползватели, като същите са заплащали дължимото за това ползване на ДГС – Пл. за предходен период. Всички от тях са заявили желание при потърсване от страна на ДГС – Пл. отново да заплатят за ползваните земи. По този начин, чрез постъпилите гореописани материали в ТП ДГС – Пл., изпратени от РП – Пл. на дата 15.11.2022 год., е установено и открито лицето, което на 03.05.2022 год. извършва ползването и обработването на части от поземлените имоти с идентификатори: № 55782.236.6, № 55782.236.10 и № 55782.236.11, които части са с обща площ от около 10 (десет) декара, с цел отглеждане на земеделски култури – Земеделски производител (ЗП) Р. Д. Ц., ЕГН *****, гр. Иск., ул. „В. Л.“ № **, Община Иск..

Видно от Таксационното описание за горепосочените имоти, както и Извадка от Агенцията за геодезия, картография и кадастър, същите са Държавна горска територия с дървопроизводителна и средообразуваща функция. При проверка на място на дата 03.05.2022 год. служителите на ТП ДГС – Пл. установяват, че отдел 112, подотдел „3“, представляващ Държавна горска територия, находящ се в землището на гр. Иск., общ. Иск., е обработен и засят на площ около 10 декара с царевица, като е променено фактическото използване на горската територия, не по установения за това ред – без

наличие на договор за отдаване под наем и/или под аренда. Видно от сведение от Р. Д. Ц., ЕГН ***** от дата 19.07.2022 год. относно преписка с рег. № 316000-22051/ 2022 год. по описа на ОД на МВР – Пл., прокурорска преписка № 3266/ 2022 год. по описа на РП – Пл. – „Занимавам се с частно земеделие като физическо лице. От 2014 год. имам сключени договори с ТП – ДГС гр. Пл. за обработка на техен поземлен имот в землището на гр. Иск., местност Средните ливади, като там обработвам площ от 10 декара, която в момента е засята с царевична нива. Предоставям договор за наем на обработваемата от мен площ“.

В раздел III – Управление на поземлени имоти в горски територии от Закона за горите, е регламентиран редът за временно ползване под наем или аренда на поземлени имоти в горски територии – държавна собственост, като разпоредбите на този раздел не са спазени, тъй като липсва сключен договор за наем или аренда с ТП ДГС – Пл. за поземлени имоти с идентификатори № 55782.236.6, № 55782.236.10 и № 55782.236.11, които са част от площта на отдел 112, подотдел „3“, представляващ Държавна горска територия, находящ се в землището на гр. Иск., общ. Иск.. Видно от представения от Р. Ц. Договор за наем на недвижим имот от дата 16.07.2015 год., същият е със срок за изпълнение до 16.12.2015 год., като с изтичането на този срок, същият се прекратява автоматично, без страните да си дължат уведомления за това. Като в Раздел IV – Права и задължения на наемателя, в чл. 4, ал.3 е посочено – Наемателят е длъжен да върне наетата вещ след изтичане на наемния срок.

При определяне на наказанието са взети предвид смекчаващите вината обстоятелства, а именно липсата на други констатирани нарушения по нормативната уредба и наложеното наказание е в предвидения минимум. Отегчаващо вината обстоятелство е, че нарушението е извършено в част от три на брой поземлени имоти, които са част от площта на отдел 112, подотдел „3“ в землището на гр. Иск., общ. Иск. – държавна горска територия.

Вземайки предвид осъществено нарушение, събраните доказателства, подкрепящи административното обвинение, от обективна страна АНО е приел за доказано нарушението и неговия автор, а от субективна страна неговата вина. При гореизложените обстоятелства и мотиви, след като проверил акт с оглед неговата законосъобразност и обоснованост, и преценил възражението и събраните доказателства, наказващият орган счел, че с

деянието деецът виновно е нарушил чл. 265, ал.1, предл. второ от ЗГ, във връзка с чл. 41, ал.2 от с. закон, във вр. с чл. 4, т.5 от ЗГ, във вр. с чл. 5, ал.1, т.3 и ал. 4 от ЗГ.

Видно от представените и приети по делото Заповед № ЗАП-4-05.01.2022 на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите и Заповед РД49-199/ 16.05.2011 год. на министъра на Земеделието и храните, атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган въз основа на АУАН съставен от оправомощено лице.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин от събраните по делото доказателства – показанията на свидетелите М. Х. И. и С. Н. Ц., и обясненията на жалбоподателя Р. Д. Ц., дадени в съдебно заседание, както и от приобщените писмени доказателства, съдържащи се в административно-наказателната преписка, изпратена със съпроводително писмо с изх.№ РДГ08-6020 от 01.06.2023 год. на РДГ – Л. по опис. Настоящият съдебен състав кредитира изцяло показанията на актосъставителя М. И. и свидетеля по акта С. Ц., с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства. Съдът кредитира като достоверни и обясненията на жалбоподателя, че действително към датата на извършване на проверката е ползвал части от описаните в АУАН и НП имоти – с площ около 10 дка, които бил засадил със земеделска култура – царевица.

Безспорно установено по делото е, че на посочените в АУАН и в НП дата и място – 03.05.2022 год. в землището на гр. Иск., отдел 112, подотдел „3“, представляващ държавна горска територия, жалб. Р. Д. Ц., в качеството си на земеделски производител, е ползвал и обработвал части от имоти с идентификационен №№ 55782.236.6, № 55782.236.10, 55782.236.1, като земеделска земя, отглеждал е царевица, без да е имал сключен договор за наем или аренда, с което е променил фактическото използване на горската територия, определена с дървопроизводителни и средообразуващи функции, в нарушение на чл. 41, ал.2 от ЗГ – „Поземлени имоти в горски територии – държавна и общинска собственост, могат да се отдават под наем или под аренда, при условие че не се променят функциите на територията, не се възпрепятства осъществяването на други дейности в нея и не се увреждат почвите.

Въз основа на описаната по-горе и възприета фактическа обстановка съдът от правна страна намира, че от обективна и субективна страна е осъществен състава на административно нарушение, визирано в горепосочената разпоредба. Жалбоподателят не е направил основателно възражение при запознаване и подписване на акта за установяването му и не сочи доказателства, които да го опровергават. По същество не отрича, че е ползвал около 10 дка земя в землището на гр. Иск., представляващи част от имоти – държавна горска територия, за производство на земеделска продукция, без сключен договор за наем. Твърди, че през последните 5-6 години, от 2015 год. до м. май 2022 год. е обработвал процесната земя, около 10 дка, за производство на земеделска продукция и че е отправял предложения до длъжностни лица за подписване на договори, но такива не били сключвани, с мотив, че нямат право. Твърди още, че не е бил предупреждаван да преустанови ползването на земята.

При така приетото за установено от фактическа и правна страна, законосъобразно и обосновано наказващият орган е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по чл. 41, ал.2 от Закона за горите.

Съгласно разпоредбата на чл. 265, ал.1 от ЗГ, наказва се с глоба от 1000 до 5000 лв. физическо лице, което промени предназначението на горски територии или фактическото им използване не по установения за това ред. Наложена на жалб. Румен Цеков санкция за нарушение по чл. 41, ал.2 ЗГ ЗДвП е глоба в минимален размер – от 1 000 лв. При определяне размера на така наложената санкция АНО е спазил изискванията на чл. 27 от ЗАНН и е определил законосъобразен размер на наказанието.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения както при съставянето на АУАН, така и при издаване на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. В случая АУАН е съставен от свидетеля М. И., на длъжност горски стражар при ТП ДГС – Пл. и съответно като такъв притежава правото да съставя АУАН за посоченото констатирано нарушение. НП също е издадено от компетентно лице, а именно от и.д. директор на РДГ – Л., назначен със заповед на съответната длъжност на изпълнителния директор на ИАГ и упълномощен със заповед на министъра

на Земеделното и храните. НП и АУАН са съставени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Не са налице основания за прекратяване на административно-наказателното производство. АУАН е съставен съгласно изискванията на ЗАНН и при условията на чл. 40, ал.1 от ЗАНН. Същият е съставен в присъствието и връчен на жалбоподателя. Издаденото въз основа на акта НП е законосъобразно и правилно, при спазване изискванията на чл. 57 и чл. 53, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Нарушението и в АУАН и в обжалваното НП е формулирано пълно, точно и ясно. Ето защо съдът намира, че атакуваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал.4 вр. ал.1 от ЗАНН жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разноси в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от НЗПП.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.5 и чл. 63д, ал.4 вр. ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 59 от 04.05.2023 год., издадено от инж. П. Г. П., изпълняващ длъжността Директор на РДГ – Л., с което на ЗП Р. Д. Ц., ЕГН *****, гр. Иск., ул. „В. Л.“ № **, общ. Иск., е наложено административно наказание ГЛОБА по чл. 265, ал.1, предл. второ от ЗГ в размер на 1 000 (хиляда) лева.

ОСЪЖДА Р. Д. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. Искър, ул. „Васил Левски“ № 80, **да заплати** на Регионална дирекция по горите – гр. Л. сумата от 100 (сто) лева – разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Пл., по реда на Гл. 12 от АПК, в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кнежа: _____